

PRELOCKDOWN ★ BLUES

έκτακτη αντιφασιστική έκδοση | #2 12.2020 | urgent antifascist publication

Η εμφάνιση τζιαι η εξάπλωση του covid-19 στην Κύπρο οδήγησε σε μια κρατικά οργανωμένη, στρατιωτικού τύπου αναδιαμόρφωση της καθημερινότητάς μας. Κλείσιμο οδοφραγμάτων, χάος στα δημόσια νοσοκομεία, θεαματική σφυρηλάτηση που νούμερα κρουσμάτων τζιαι νεκρών, απολύσεις, σκληροί περιορισμοί στες μετακινήσεις των παραπάνω τζιαι ένταση των βίαιων αποκλεισμών για άλλους. Το έντυπο που κρατάς στα σσιέρκα σου εν μια προσπάθεια επικοινωνίας σε μια εποχή που μας εξαλίσαν με ατομικές ευθύνες τζιαι ατομικές ενοχές, που μας θέλουν μόνους, συγχυσμένες, τζιαι γέριμους. Εγράφηκε τζιαι μοιράζεται που τη συνέλευση antifa λευκosa.

The appearance and spread of covid-19 in Cyprus led to a state organised, military style reshaping of our everyday life. Closed borders, chaos at the hospitals, media obsession with numbers of cases and deaths, loss of jobs, harsh controls of movement of most and violent exclusions for others. The flyer you are holding is an attempt to communicate in a time when they have bombarded us with individual responsibilities and individual guilt, where we are supposed to be alone, confused and doomed. Written and distributed by the antifa λευκosa collective.

email: antifanicosia@espiv.net

website: antifanicosia.espivblogs.net

antisocial media: [facebook.com/antifalefkosa](https://www.facebook.com/antifalefkosa)

NO WAR BUT THE CLASS WAR ΟΙ ΟΡΑΤΟΙ, ΤΡΑΪΚΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΜΑΣ ΛΗΛΟΥΝ ΟΤΙ Ο ΕΧΘΡΟΣ ΕΝ ΑΟΡΑΤΟΣ...

Η παράδοση των καταπιεσμένων μάς διδάσκει πως η «κατάσταση εκτάκτου ανάγκης» που ζούμε είναι ο κανόνας. Πρέπει ν' αποκτήσουμε μια έννοια ιστορίας που ν' αντιστοιχεί σ' αυτό. Τότε θα έχουμε μπροστά μας ως έργο μας να προκαλέσουμε την πραγματική κατάσταση εκτάκτου ανάγκης· κι αυτό θα βελτιώσει τη θέση μας στον αγώνα ενάντια στον φασισμό. Ένας λόγος που ο φασισμός έχει μια ευκαιρία είναι γιατί, στο όνομα της προόδου, αντιμετωπίζεται από τους αντιπάλους του σαν ιστορικό μέτρο. - Βάλτερ Μπένγιαμιν, 1940

Ο κρατικός αυταρχισμός που ξεδιπλώνεται δήθεν ενάντια στον covid, στην πραγματικότητα εν εμάς που στοχεύκει. Την πολυεθνική εργατική τάξη, τες περιθωριοποιημένες, τους απόκληρους. Τα γελοία τζιαι ασαφή διατάγματα τύπου μάσκες-παντού-εκτός-στα-κκαφέ, η απαγόρευση διαδηλώσεων, η διεύρυνση των αρμοδιοτήτων των μπάτσων, ο ρατσισμός που τα συνοδεύκει έναν απλά διαχείριση του ιού: εν διαχείριση πληθυσμού στα πλαίσια του νέου ολοκληρωτισμού που μας επιβάλλεται. Εν η άνευ ορίων επιβολή της κρατικής εξουσίας πάνω στα σώματα τζιαι τα μυαλά μας. Όταν είπε ο Αναστασιάδης ότι είμαστε σε πόλεμο είσισε δίκαιο – απλά εν μας είπε ποιοι εναντίον ποιων.

Να μεν αφήσουμε να επιβληθεί η κρατική αφήγηση που λαλεί ότι οι υγιείς εν άρρωστοι τζιαι οι άρρωστοι εν μιάσματα. Να εύρουμε τους τρόπους να μιλήσουμε συλλογικά, να εύρουμε τους τρόπους να δράσουμε μέσα στα πλαίσια που σφίγγουν γυρώ μας. Μέσα σε τζιαιρούς μοναξιάς τζιαι εγκλεισμού στήνουμε τες κοινότητες που εννα μπορέσουν να σταθούν συλλογικά απέναντι στον φασισμό της εποχής μας.

The tradition of the oppressed teaches us that the “emergency situation” in which we live is the rule. We must arrive at a concept of history which corresponds to this. Then it will become clear that the task before us is the introduction of a real state of emergency; and our position in the struggle against Fascism will thereby improve. Not the least reason that the latter has a chance is that its opponents, in the name of progress, greet it as a historical norm. - Walter Benjamin, 1940

The escalating state authoritarianism is supposedly justified due to covid, but in reality it is targeting us. Us: the international working class, the sidelined, the rejects. Vague, ridiculous decrees like “wear masks everywhere except at coffee shops,” banning protests, broadening police powers, and the racism that comes along with them is more than just to control the virus' spread. It's also about social control of the people in the context of the new kind of totalitarianism that is being imposed on us - the limitless infliction of the authority of the state on our bodies and our minds. When Anastasiades said that we are at war, he was right – he just didn't specify the opposing sides.

Let's not allow the state's narrative to dominate, which proclaims that healthy people are ill, and those that are ill should be stigmatised. We need to have a collective voice, and find ways to act within the constricting restrictions around us. In a time of loneliness and curfews, we need to develop communities that can collectively resist against the modern-day fascism of our era.

NO NATION, NO BORDER

FIGHT LAW AND ORDER NO BORDER, NO NATION STOP DEPORTATIONS

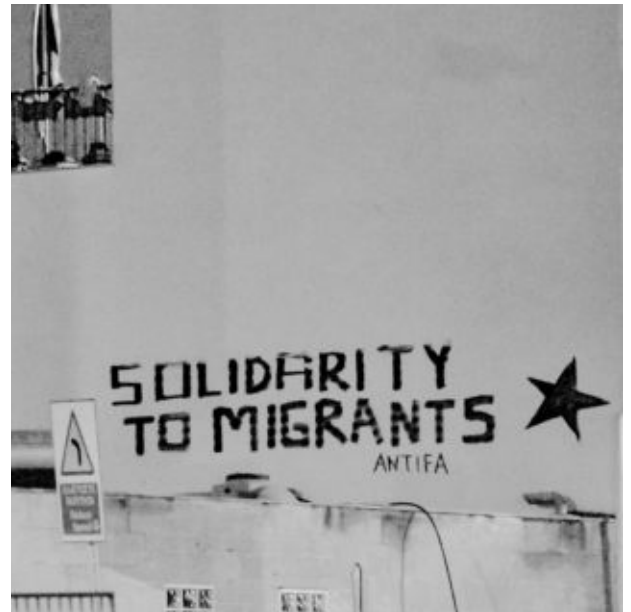
Τες τελευταίες βδομάδες δεκάδες μετανάστες διαμένουν έξω που τα γραφεία Υπηρεσίας Αλλοδαπών και Μετανάστευσης (ΥΑΜ) περιμένοντας να ενταχθούν σε κάποια δομή. Το Υπ. Εσωτερικών στερεί στους ανθρώπους τούτους την πρόσβαση στην αίτηση ασύλου. Ως αποτέλεσμα παραμένουν πλήρως εγκαταλελειμμένοι, χωρίς στέγη, χωρίς τροφή, εκτεθειμένοι στο κρύο τζιαι τη βροχή. Πέραν της πλήρους αδιαφορίας του κράτους, η κατάσταση τούτη εν αποτέλεσμα του διατάγματος της 15ης Νοεμβρίου, που εμετέτρεψε τον χώρο προσωρινής φιλοξενίας στην Πουρνάρα σε ένα κλειστό κέντρο κράτησης μεταναστών (ξανά), τζιαι έκλεισε τζιαι τους υπόλοιπους χώρους φιλοξενίας (πχ Κοφίνου), αλλά τζιαι του γεγονότος πως η Πουρνάρα εν υπερπλήρης.

Η ελεύθερη διακίνηση μέσα-έξω που το κέντρο απαγορεύτηκε ξανά (όπως τζιαι την άνοιξη) με πρόσχημα τον covid-19 τζιαι έτσι πάνω που 900 μετανάστες στοιβάζονται πλέον στο camp. Ακόμα τζιαι άτομα που πληρούν τις προδιαγραφές για να φκουν που το κέντρο συνεχίζουν να κρατούνται τζιαι τούτο καθιστά το κέντρο υπερπλήρες, δυσχεραίνοντας έτσι ακόμα περισσότερο την κατάσταση. Οι μετανάστες έξω που την ΥΑΜ εν απλά μια στιγμή της μεταναστευτικής πολιτικής που γίνεται ούλλο τζιαι πιο εχθρική απέναντι σε ένα κομμάτι της πολυεθνικής εργατικής τάξης.

Η στοχοποίηση των μεταναστριών σαν προσπάθεια επιβολής εθνικής ενότητας, εν μέσω covid ή τζιαι πριν, συνδέεται ιστορικά με το μίσος για τον “Άλλο”, τον Τούρκο, τον κομμουνιστή κτλ. Με τον ιό τούτη η στοχοποίηση εντάθηκε σε μια προσπάθεια να κυριαρχήσει ο φόβος, με τα αποτελέσματα, για τους μετανάστες συγκεκριμένα αλλά τζιαι για την εργατική τάξη γενικότερα, να προβλέπονται δυσοίωνα.

Η δαιμονοποίηση, ο ρητορικός αλλά τζιαι υλικός πόλεμος κατά των μεταναστριών, αποτελούν σημαντικό εργαλείο στην απόπειρα του κράτους να μεταφέρει το κέντρο της συζήτησης, της δυσαρέσκειας, της κοινωνικής αγανάκτησης που προκαλεί κάθε κρίση, στην «πολιτισμική αλλοίωση», την «εγκληματικότητα», τις «ανεξέλεγκτες ροές», τα «σατανικά σχέδια του Ερντογάν». Προτάσσοντας τον ρατσισμό, τον εθνικισμό, τη συνωμοσιολογία, το κράτος διατηρεί την κοινωνική συνοχή σε συνθήκες κρίσης, συνθήκες οι οποίες εννα μπορούσαν να δημιουργήσουν τις προοπτικές μιας ριζικής κριτικής απέναντί του.

Αν το κράτος καθορίζει τις πολιτικές του με βάση τις ανάγκες τζιαι τα συμφέροντα του κεφαλαίου τζιαι της αναπαραγωγής της πολιτικής εξουσίας, εμείς στεκούμαστε διαχρονικά απέναντι σε τούντα συμφέροντα. Προτάσσουμε τα δικά μας συμφέροντα ως εργατική τάξη, τη δικιά μας αλληλεγγύη σε όσους γίνονται δέκτες ταξικής, ρατσιστικής τζιαι έμφυλης βίας. Εναντιωνόμαστε στην ποινικοποίηση τζιαι την παρανομοποίηση των μεταναστριών, τις πολιτικές απελάσεων τζιαι επαναπροωθήσεων, την έξαρση του ρατσισμού των ΜΜΕ, της πολιτικής τάξης τζιαι της κοινωνικής βάσης. Ο πολιτικός αγώνας υπεράσπισης των μεταναστών παραμένει αναγκαίος για την επιβίωσή μας. Παραμένει αναγκαίος για την συγκρότησή μας σαν πολυεθνική εργατική τάξη, με κοινά συμφέροντα, κοινές ανάγκες, τζιαι κοινούς αγώνες.

These past few weeks dozens of migrants have stayed outside of the offices of the asylum and migration service, waiting to be integrated into a structure. The ministry of interior is not allowing them to apply for asylum. As a result, they are deserted there, with no housing, food, and exposed to the cold and the rain. Besides the state's indifference, this situation is a result of the decree of the 15th of November, that turned the temporary space of Pournara into a closed detention camp (again), and closed the rest of the hosting spaces (eg Kofinou), but also due to the fact that Pournara is overpopulated.

Free movement in and out of the camp has been banned (just like the spring) due to covid-19, so more than 900 migrants are now crammed into the camp. Even people who have what is necessary to leave are still held, making the camp overpopulated and the situation worse. The migrants outside of the asylum service are just a snapshot of the migration policy that is becoming more and more hostile against part of the multiracial working class.

Targetting the migrants as an attempt to enforce national unity, during covid but also before, is connected historically to hatred for the “Others,” the Turks, the communists, etc. During the times of the virus, this targetting has become more severe, in an attempt to rule by fear, with the results looking grim for migrants specifically and the working class at large.

Demonisation, rhetorical but also material warfare against migrants are an important tool in the attempt by the state to shift the center of attention, anger and social frustration that is caused by any crisis, towards “cultural differences,” “criminality,” “uncontrollable migrant flows,” and “Erdogan's evil plans.” By promoting racism, nationalism and conspiracies, the state retains social cohesion in times of crisis, which could create the potential of radical critique.

If the state defines its policies based on the needs and interests of capital and the reproduction of political power, we stand forever against these interests. We put forward our interests as the working class, our solidarity to those who are affected by class, race and gender violence. We stand against the criminalisation and illegalisation of migrants, against the policies of deportations and pushbacks, the racist rhetoric from the media, the political class and society overall. The political struggle to defend migrants remains necessary for our survival. It remains necessary for our formation as the multiracial working class, with common interests, common needs, and common struggles.

ΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΥΓΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

THERE IS NO HEALTH WITHOUT FREEDOM

Μπλόκα στους δρόμους να ελέγχουν τα χαρτιά μας, απαγόρευση κυκλοφορίας, ατέλειωτες ουρές εργαζομένων για τεστ για covid-19, προστίματα με την κάθε ευκαιρία, αστυνομικές αυθαιρεσίες, ποινικοποίηση των διαδηλώσεων, απόλυτη επισφάλεια στην εργασία, μειώσεις μισθών & απολύσεις... Τωρά όσο ποτέ, να ξεκαθαρίσουμε ότι η υγεία εν υπόθεση συλλογική. Το παραμύθι της «ατομικής ευθύνης» έγινε το χαλί κάτω που το οποίο χώνονται ούλλες οι ελλείψεις σε εξοπλισμό τζαι προσωπικό που τα νοσοκομεία. Το «μαζί θα τα καταφέρουμε» εν η υποκρισία της ταξικής διαχείρισης της πανδημίας. Κανένα που τα αυταρχικά μέτρα που βιώνουμε έννεν απλά προσωρινό, κανένα εν έσει να κάμει απλά τζαι μόνο με την υγειονομική κρίση. Ο νέος ολοκληρωτισμός εν η νέα κανονικότητα. Τζαιρός να ξεκινήσουμε να οργανώνουμε την επίθεσή μας εναντίον της.

Με τα παραπάνω λόγια εκαλέστηκε διαδήλωση για την υγεία τζαι την ελευθερία, στην πλ. Ελευθερίας, η ώρα 17:00, στις 28/11. Το απόγευμα της 28/11 ένας πάνοπλος στρατός (αστυνομίας τζαι μαρτυρίες αναφέρουν τζαι μέλη της ΕΦ) εκατέλαβε το κέντρο της Λευκωσίας γύρω που την πλ. Ελευθερίας, τραμπουκίζοντας μετανάστες, ελέγχοντας περαστικούς τζαι απαγορεύοντας την πρόσβαση στην καλεσμένη πορεία για υγεία & ελευθερία. Ούλλα τούτα υποτίθεται για τη δημόσια υγεία: ΜΜΑΔίτες με ασπίδες, ζετάες, η αύρα που εμφανίστηκε τζαι στη Λεμεσό, μπάτσοι σκαρφαλωμένοι σε υψώματα με κυάλια, drones, κλούβες- τζαι εν εκαταφέραν να αποτρέψουν τη διεξαγωγή της πορείας. Μπράβο σας ρε τσιάκκοι, εις ανώτερα.

Γύρω στα 50 άτομα επορευτήκαμε στο κέντρο της πόλης, παρά την απαγόρευση διαδηλώσεων τζαι την τρομοεπιχείρηση της αστυνομίας. Στην προσπάθειά μας να προσεγγίσουμε την πλατεία, όσες εκαταφέραμε να συσπειρωθούμε, αποφασίσαμε λόγω του ολικού αποκλεισμού του χώρου που τους μπάτσους να ακολουθήσουμε διαφορετική διαδρομή τζαι να πορευτούμε σε άλλους κεντρικούς δρόμους της Λευκωσίας.

Η απαγορευμένη διαδήλωση ήταν μια στιγμή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού που ορθώνεται απέναντί μας. Ήταν τζαι ένα στιγμιότυπο θκυ κόσμων σε σύγκρουση: ο κόσμος του αυταρχισμού, της εκμετάλλευσης, του φασισμού, τζαι ο κόσμος της αλληλεγγύης, της συλλογικής ζωής, της αντίστασης. Η κυπριακή κοινωνία έσει διλήμματα μπροστά της. Μπορεί να αποδεχτεί τον φασισμό που επελαύνει ή να στήσει αναχώματα απέναντί του.

ΑΝ ΔΕΝ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ, ΘΑ ΦΚΑΙΝΟΥΜΕ ΠΟΥ ΣΠΙΤΙ ΜΟΝΑΧΑ ΓΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ.

Η υγεία, η ζωή τζαι η ελευθερία εν συλλογικές υποθέσεις – τζαι σαν τέθκοιες εννα τες υπερασπιστούμε.

Ο αγώνας συνεχίζεται.

Blockades in the streets to check our papers, militarisation of the public sphere, curfew and ban on demonstrations, endless queues for covid-19 tests, fines at every occasion, arbitrary police actions, absolute precarity at work, lower salaries & lost jobs... Now more than ever, we should clarify that health is a collective matter. The fable of "individual responsibility" became the carpet under which all shortages of hospital equipment and staff are buried. "Together we will make it" is the hypocrisy of the class based management of the pandemic. None of the authoritarian measures we experience are just temporary, none have to do with just a health crisis. The new totalitarianism is the new normal. It's about time we start organising our attack against it.

With the above words, a demonstration for 'health and freedom' was called at Eleftheria square at 17:00 on 28/11. On the evening of that day, a heavily prepared army of police (reports also mention members of the National Guard) occupied the centre of Nicosia surrounding Eleftheria sq., bullying immigrants, searching passers-by and denying access to the meeting point for the march called for health and freedom. The following which were deployed, supposedly for the good of public health: cops from the Emergency Response Unit (ERU/MMAD) carrying shields, members of the police 'Z' motor unit, the water cannon which we had also seen appear during demonstrations in Limassol, cops at elevated spots with binoculars, drones, caged detainment vehicles - and they still couldn't halt the demonstration from taking place. Well done lads...

About 50 of us marched through the city centre despite the prohibition of demonstrations and the police attempts at fear mongering. During our attempts to approach the square where the march was set to begin, those of us who managed to gather, decided due to the complete obstruction of access to the area to follow a different path and take our march to other nearby main streets in Nicosia.

The prohibited demonstration was a moment of contemporary totalitarianism rising against us. It was also a scene of two worlds colliding: the world of authoritarianism, exploitation, fascism; and the world of solidarity, collective life and resistance. Cypriot society has certain dilemmas to face. It can either accept the rising tide of fascism, or it can build barricades against it.

**IF WE DON'T FIGHT
BACK WE WILL
ONLY LEAVE OUR
HOUSE FOR WORK**

Health, life and freedom are collective matters and we will defend them as such.

The fight goes on.

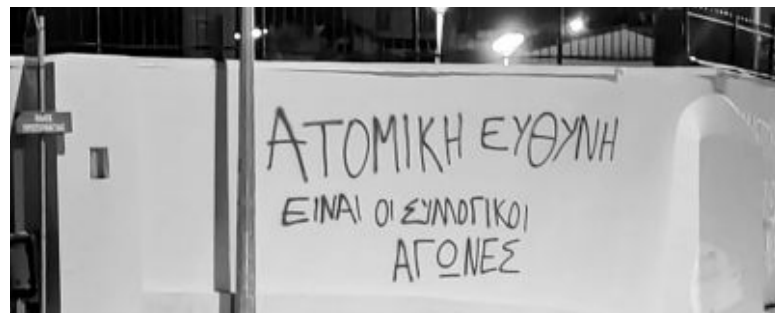
ΒΙΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟΣ

Στις 8/12/20 ήταν το πρώτο δικαστήριο μιας σειράς υποθέσεων συντρόφων/ισσών για τρεις διαδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν μέσα στο 2020. Ακολουθεί απόσπασμα της κοινής τους δήλωσης.

On 8/12/20, comrades had their first court appearance, regarding charges imposed on them for three demonstrations that took place in 2020. The following is an excerpt from their joint statement.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ Ο ΙΟΣ.

Με την άρση των περιοριστικών μέτρων στις μετακινήσεις τον περασμένο Μάη, αποφασίσαμε να συμμετάσχουμε σε πορεία αλληλεγγύης [31/5/20] στους έγκλειστους στο Πουρνάρα. Ωστόσο, όπως αυθαίρετα και καταχρηστικά το κράτος έκλεισε τους πρόσφυγες σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, με την ίδια αυταρχική λογική αποφάσισε και την απαγόρευση της πορείας λόγω «υγειονομικών» συνθηκών. Το ίδιο το κράτος που στοιβάζει ανθρώπους σε κλειστά κέντρα κράτησης, που αδιαφορεί για την υγεία όσων δεν εμπίπτουν στον εθνικό κορμό, που αφήνει πρόσφυγες να πνίγονται στα νερά της Μεσογείου, προσπαθεί να μας πείσει ότι απαγορεύει τις διαδηλώσεις για σκοπούς... δημόσιας υγείας! Το επιχείρημα αυτό γίνεται ακόμα πιο γελοίο, όταν αναλογιστεί κανείς πως στα τέλη Μαΐου ήδη είχε ανοίξει η αγορά και την ίδια ακριβώς μέρα και ώρα που στην πλατεία Ελευθερίας και στους δρόμους προς το ΥΠΕΣ ο «συνωστισμός» μας ήταν παράνομος λόγω των υγειονομικών πρωτοκόλλων, υπήρχε μεγαλύτερος αριθμός ατόμων να συνωστίζεται νόμιμα στα καταστήματα και τους δρόμους του κέντρου της πόλης.

Δεν τρέφουμε αυταπάτες: η απαγόρευση της πορείας έγινε για πολιτικούς και όχι υγειονομικούς λόγους, όπως ακριβώς ισχύει και για την απαγόρευση των διαδηλώσεων σήμερα. Για αυτό επιλέξαμε συνειδητά και με πλήρη επίγνωση των συνεπειών την απόφαση της πολιτικής ανυπακοής απέναντι στα κατασταλτικά κρατικά διατάγματα. Η καταστολή που δεχθήκαμε σε σχέση με την πορεία αυτή δεν ήταν μεμονωμένο επεισόδιο. Στις 13 Ιουνίου διοργανώθηκε αντιρατσιστική πορεία στη Λεμεσό. Το κράτος ακολούθησε την ίδια κατασταλτική πολιτική με την πορεία της Λευκωσίας, ποινικοποιώντας το δικαίωμα στη διαδήλωση μέσω των κατηγοριών που προσάχθηκαν σε ένα άτομο για «διέγερση για διάπραξη ποινικού αδικήματος» λόγω ανάρτησης της εκδήλωσης στο facebook.

Στις 28 Νοεμβρίου 2020 έγιναν καταγγελίες και προσάχθηκαν κατηγορίες εναντίον δυο ατόμων τα οποία συνελήφθησαν από την αστυνομία επειδή δημοσίευσαν κάλεσμα για την «Πορεία για την υγεία και την ελευθερία» στη Λευκωσία. Η πορεία αυτή είχε σκοπό να αναδείξει την υπεράσπιση της δημόσιας υγείας σε αντίθεση με τις αυταρχικές τακτικές που ακολουθεί η κυβέρνηση. Οι κατηγορίες που αντιμετωπίζουν για μια κοινοποίησή τους στο facebook είναι ενδεικτικές του απολυταρχικού τρόπου με τον οποίο η κυβέρνηση αντιμετωπίζει οποιαδήποτε αντίθετη φωνή, αλλά και του εξαιρετικά μεγάλου κινδύνου που αντιμετωπίζουν τα δικαιώματά μας στη διαδήλωση αλλά και στην ελευθερία του λόγου.

Ο κρατικός αυταρχισμός και η πρωτόγνωρη καταστολή που βιώνουμε δεν μας φοβίζουν. Θα συνεχίσουμε να στεκόμαστε με κάθε μέσο απέναντι στην αυθαιρεσία, τον αυταρχισμό και τις ρατσιστικές πολιτικές που ακολουθεί το κυπριακό κράτος.

Κατηγορούμενοι/ες για τις υποθέσεις της αντιρατσιστικής πορείας της 31ης Μαΐου 2020 στη Λευκωσία, της αντιρατσιστικής πορείας της 13ης Ιουνίου στη Λεμεσό και της «Πορείας για υγεία & ελευθερία» της 28ης Νοεμβρίου 2020 στη Λευκωσία.

Last May with the lifting of the restrictive measures, we decided to take part in a solidarity march [31/5/20] for the inmates of the Pournara camp. However, as the state arbitrarily and abusively shut refugees in a concentration camp, it also banned the march due to “public health” concerns. The same state that stacked people in closed detention centers, that does not care about the health of those who do not fit in the national body and that leaves refugees to drown in the waters of the Mediterranean, tries to convince us that it bans demonstrations due to... public health! This argument becomes even more ridiculous when one considers that at the end of May the economy and commerce had already re-opened. While we were gathering in Eleftherias Square and marching in the streets to the Ministry of Foreign Affairs, our “crowding” was illegal due to health protocols, when at the exact same day and time there was a larger number of people legally crowded in the streets and shopping in stores of the city center.

We do not harbor illusions: repression then was done for political and not for health reasons, and exactly the same applies to the ban on demonstrations today. For these reasons, we reached a collective and conscious decision with full awareness of the consequences to political disobedience against the repressive state decrees. The repression we faced in relation to this march was not a single episode. On June 13, an anti-racist march was organized in Limassol. The state pursued the same repressive policy as with the march in Lefkosia, criminalizing the right to demonstrate through the accusations leveled against an individual for “incitement to commit a criminal offense” by sharing the event on Facebook. On 28 November 2020, complaints were made and charges were brought against two people who were arrested by the police because they published a call for the march “For Health and Freedom” in Lefkosia. Contrary to the authoritarian tactics of the government, this march was intended to highlight the importance of public health. The accusations they face for a Facebook post are indicative of the authoritarian way in which the government deals with any dissent, but also of the extremely high risk that our rights to protest and freedom of speech face.

We are not afraid of state authoritarianism and the unprecedented repression we are experiencing. We will continue to stand against the arbitrariness, authoritarianism and racist policies pursued by the Cypriot state.

Defendants in the cases of the anti-racist march of 31 May 2020 in Lefkosia, the anti-racist march of 13 June in Limassol and the “March for Health & Freedom” of 28 November 2020 in Nicosia.

**V I O L E N C E
E X P L O I T A T I O N
A U T H O R I T A R I A N I S M
THE PROBLEM IS NOT JUST THE VIRUS.**